

Pelle Svanslös lyfter fram vikten av att våga stå emot

KATTERNAUR Gösta Knutssons sago- värld har intagit Wasa Teaters stora scen då familjeföreställningen Pelle Svanslös blir den sista premiären på teatern denna vår. Det är en färgsprakande kattvärld som tar publiken med sig på Pelles resa från osäkerhet till att växa och bli stark i sig själv trots sin skavank i form av en stump i stället för en hel svans.

Han kommer som nykomling till Vasa och för att imponera på sin nya omgivning bär han en medalj runt sin hals som han fått för att han släckt en brand. Den medaljen sticker genast katten Måns i ögonen och här får berättelsen sin början. Måns gör allt för att få Pelle i dålig dager medan Pelle gör sitt bästa för att klara sig mot sin antagonist.

DE KORKADE tvillingkatterna Bill (Jakob Johansson) och Bull (Lina Ekblad) svansar ständigt i Måns släp- tåg och upprepar vad han säger och lyder blint alla order han ger dem och utför det ena upptaget efter det andra. Ändå blir tacken de får of- tast stryk. Bill och Bull räknar antalet gånger de fått stryk av Måns och kommer upp till siffran 14. Det är mycket stryk.

Måns är en elak och avundsjuk katt och Tove Qvickström gestaltar honom mycket skickligt och charmerande trots elakheten. Hennes mimik och kroppsspråk är kattlikt smidigt och Måns trollbinder publiken från första början. Måns blir heller aldrig för farlig, varken Pelle eller barnen i publiken blir någonsin för rädda för Måns.

PELLE GESTALTAS av Johan Aspelin, som gör honom till en mycket söt och sympatisk, lite osäker katt som växer under föreställningens gång tack vare att han finner vänner, kärlek och framförallt hittar han sin självkänsla längs vägen.

Han lyckas till och med att bli vän med en hund, taxen Max (Markus Lytts), tack vare att de har något gemensamt. Max saknar ett öra och Pelles svans.

I Gösta Knutssons berättelse som

Recension Teater

● **Pelle Svanslös, bygger på Gösta Knutssons böcker.**
● **Manus: Anneli Mäkelä.**
● **Sångtexter: Wava Stürmer.**
● **Regi: Agneta Lindroos.**
● **Scenografi: Annika Tosti.**
● **Kostym: Linn Wara.**
● **Musik: Eero Paalanen.**
● **I rollerna: Johan Aspelin, Tove Qvickström, Jakob Johansson, Lina Ekblad, Maria Udd, Dennis Hansson, Jan-Christian Söderholm, Carola Sarén, och Markus Lytts. Andra föreställningen på Wasa Teater den 24 mars 2018 (premiären inföll 23.3).**

dramatiserats av Anneli Mäkelä, finns ett galleri av olika kattpersonligheter, och det är just dessa personligheter som kommer fram tydligt i denna uppsättning av Pelle Svanslös.

Här finns frassen Murre (Carola Sarén) som bor i en ladugård och som alltid luktar därefter, och här finns paret Frida (Dennis Hansson) och Fritz (Jan-Christian Söderholm) och deras lilla kattunge. Bland stads- katterna i Vasa finns också Gullan (Maria Udd), och frisörkatten Anton (Markus Lytts). Maria Udd gör också rollen som Maja Gräddnos som bor i Umeå.

KOSTYMERNA AV Linn Wara och maskeringen av Fia Derghokasian och Anna Vesterback lyfter fram katternas personligheter och är en ögonfröjd genom hela föreställningen. Stämningförhöjare är också skuggspelen som förekommer genomgående, och musiken av Eero Paalanen som är skriven enkom för denna uppsättning.

Sångtexterna är skrivna av Wava Stürmer, som skrev dem för uppsättningen av pjäsen 1973. Det året sattes Pelle Svanslös upp för andra gången på Wasa Teaters scen. Före det visades den 1952, men då hann man bara ge två föreställningar inn-

an en brand på teatern satte stopp för den.

MOBBNINGÄR det tema som berättelsen lyfter upp och den enda av katterna i Vasa som vågar stå emot grupptricket är Gullan som väljer att stå vid Pelles sida då resten av katterna inte vågar säga emot Måns. Det är ett viktigt tema som regissören Agneta Lindroos vill lyfta fram, om annorlundaskap och hur det är att försöka överleva i en situation där man inte är accepterad. En tematik som fortsättningsvis är lika angelägen nu som när berättelserna om Pelle Svanslös skrevs.

Agneta Lindroos har tidigare registrerat bland annat Pippi för Wasa Teater och nu är det historien om den svanslösa katten Pelle som hon tagit sig an.

Tematiken i pjäsen är oerhört viktig men tempot och farten i föreställningen är ibland lite för långsam, känns det som. Första akten blir lång i motsats till andra akten som är betydligt kortare. Det blir över en timme som barnen i publiken ska orka sitta stilla och ta del av föreställningen före pausen.

Det är en ovanligt tyst och koncentrerad barnpublik som sitter i teatersalongen under lördagens föreställning. Visst hörs det spontana kommentarer och tillrop, men koncentrationen är ändå påtagbar. Det beror nog på att det finns så många detaljer att se på scenen så det gäller att vara koncentrerad så att inget går en förbi.

DEN MEST SPÄNNANDE scenen i pjäsen är nog den dramatiska scenen med spåkatten Panaya. Bakom mig i salongen sitter femåriga Shakira som berättar att det här är en mycket hett efterlängtat föreställning och att det är premiär för henne, även om själva premiären var kvällen innan. Eftersom hon är expert i form av att vara ett barn i publiken frågar jag henne vad hon tycker om föreställningen och hon visar tummen upp. Den får klart godkänt.

Tiina Puharinen

I Vasa Katternas Blad kan man läsa en insändare av en "Vän av ordning" som är upprörd över att en katt utan svans fått en medalj för att ha släckt en brand. Vad är finare undrar vännen av ordning, att ha en medalj eller att ha en svans? På bilden ser vi Carola Sarén som Murre, Jakob Johansson som Bill, Markus Lytts som Anton, Tove Qvickström som Måns, Dennis Hansson som Frida, Lina Ekblad som Bull och Jan-Christian Söderholm som Fritz. FOTO: FRANK A. UNGER